

[Gert Petersen]

Petersen – de har begge sat deres underskrift på den – går klart ud på ensidige lønpolitiske indgreb, der især skal ramme de lavtlønnede, ensidige indgreb mod de arbejdsløse, ensidige indgreb mod de dårligst stillede i det hele taget.

Så siger man, at man herved opnår en gevinst. Der er nogle fugle på taget, som hedder: en beskeden, men dog mærkbar forbedring af beskæftigelsen, og så et par fugle, som man skulle tro at statsministeren ville have i hånden – det lægger han jo så megen vægt på – nemlig nedbringelse af underskuddene på betalingsbalancen og statsfinanserne. Den eneste effekt, jeg tror kommer ud af det, er nedbringelse af underskuddet på statsfinanserne. Hvad angår beskæftigelsen, hvad angår betalingsbalancen, tror jeg nok, at de fugle sidder meget højt oppe på taget, og de skal nok flagre væk.

Jeg husker, hvordan statsministeren under valgkampen fremkom med nogle opsigtsvækkende bemærkninger om, at nu vendte situationen, nu faldt arbejdsløsheden. Det var, som man vil huske, i alt væsentligt valgflask, statsministeren dermed lagde på bordet. Men der var dog én lille spiselig flæskesvær imellem.

Det er rigtigt, at det under valgkampen ikke så slet så sort ud for beskæftigelsen, som regeringens egne økonomer havde forudsagt et par måneder tidligere, men det skyldtes alene, at regeringen ikke fuldt ud var kommet igennem med sine nedskæringsplaner i perioden op til valget. Nu tager regeringen i sandhed revanche, det må man nok sige, i samarbejde med det radikale venstre, og det siger sig selv, at de virkninger, som dengang udeblev til gavn for beskæftigelsen, nu vil sætte ind, og det betyder, at man ikke kan give fem flade øre for de kønne løfter om et mærkbart fald i ledigheden.

Det er højst tænkeligt, at den politik, der føres her, de nedskæringer, der gennemføres, de skatte- og afgiftsforhøjelser, der bliver gennemført, vil glæde vennerne på børsen og i storbankerne, så det måske kommer til et beskedent rentefald. Jeg er ikke sikker på, at det holder på længere sigt, for i de kredse ved man da udmærket godt, at freden også på arbejdsmarkedet har sin pris, og at situationen derfor er mere usikker, end denne regering giver det udseende af.

Hensigten med det hele er utvivlsomt at stive vennerne på børsen af. Derfor oplever vi en efter min mening perverteret brug af ord som »optimisme«, »gåpåmod« osv., og man taler om »fremgang«. For hvem er der fremgang? For de arbejdsløse? For efterlønsmodtagerne? For bistandsklienterne? Man taler om optimisme. Ja men har de arbejdsløse nogen grund til at udvise optimisme? Jeg hørte godt nok her for lidt siden, hvordan det blev forklaret, at nu ville beskæftigelsen vokse med 10.000 om året fra næste år. Ja, det vil sige, at om 16 år kan vi nå ned på en arbejdsløshed på 100.000. Det er kønne udsigter, vil jeg nok sige. Jeg synes, at man udviser en kynisme, som kun står mål med det hykleri, som man også lægger for dagen.

Det er mit håb, at fagbevægelsen vil yde et bidrag nu til at bremse hele denne udvikling, som kan gøre hundredtusinder af mennesker i Danmark til mennesker, der i realiteten lever i en slags fattiggård. Det er mit håb, at fagbevægelsen vil sige nej til indrømmelser til regeringen denne gang, at man ikke hopper på den samme, som man gjorde for 2 år siden. Det er fagbevægelsen, vi må sætte vores lid til: at den denne gang står fast og siger nej.

Det er blevet sagt – i øvrigt af en af de faglige ledere – at regeringen og det radikale venstre har erklæret fagbevægelsen krig, og det har man. Men så synes jeg, at man fra fagbevægelsens side skal sige: o.k., nu har man erklæret os krig, nu tager vi handsken op i stedet for at give efter, i stedet for at kapitulere. Den konflikt, det kan føre til, vil naturligvis koste noget, men den politik, som nu har stået på i 2 år, og som helt åbenbart skal videreføres i de næste 4 år – denne statsminister vil klæbe til taburetten, og det spinkle flertal har etableret sig – vil medføre langt, langt større sociale omkostninger end en konflikt; det kan jeg love fagbevægelsen og dens medlemmer for. Derfor er det mit håb, at man nu vil sætte ind på at bremse den dødsensfarlige politik, den dødsensfarlige udvikling, som er i gang.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det lovforslag, folketinget behandler i dag, er et forslag om suspension af dyrtidsreguleringen for overenskomstperioden 1985-87.